

- 5) Legea națională RdFunkBeitrStVtrBW – în special articolele 2 și 3 – este compatibilă cu principiile egalității de tratament și nediscriminării prevăzute de dreptul Uniunii atunci când, pentru o mamă singură, contribuția datorată, fără nicio altă condiție suplimentară, de orice locuitor, în scopul finanțării operatorului public de televiziune constituie o cheltuială *per capita* de câteva ori mai mare decât cea datorată de o persoană care împarte o locuință cu mai multe persoane? Directiva 2004/113/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se aplică și contribuției în litigiu și, în acest sens, este suficient să existe o defavorizare indirectă, în condițiile în care pe baza situațiilor reale afectează în proporție de peste 90 % femeile?
- 6) Legea națională RdFunkBeitrStVtrBW – în special articolele 2 și 3 – este compatibilă cu principiile egalității de tratament și nediscriminării prevăzute de dreptul Uniunii atunci când, în cazul unei persoane care, din motive profesionale, are nevoie de o a doua locuință, contribuția datorată, fără nicio altă condiție suplimentară, de orice locuitor în scopul finanțării operatorului public de televiziune constituie o cheltuială dublă în raport cu cea datorată de alte persoane care desfășoară o activitate profesională?
- 7) Legea națională RdFunkBeitrStVtrBW – în special articolele 2 și 3 – este compatibilă cu principiile egalității de tratament și nediscriminării și cu libertatea de stabilire, prevăzute de dreptul Uniunii, atunci când, în cazul persoanelor fizice, contribuția datorată, fără nicio altă condiție suplimentară, de orice locuitor în scopul finanțării operatorului public de televiziune este concepută astfel încât, în condiții de recepție identice, un cetățean german care locuiește în imediata apropiere a frontierei cu un stat membru al Uniunii Europene vecin datorează contribuția exclusiv pe baza amplasamentului domiciliului său, dar un cetățean german care locuiește imediat dincolo de graniță nu datorează contribuția, iar un cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene care, din motive profesionale, trebuie să se stabilească imediat dincolo de o frontieră internă a Uniunii datorează contribuția, chiar dacă niciunul dintre cei doi nu este interesat să recepționeze postul german în discuție?

⁽¹⁾ Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii, JO L 373, p. 37, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 135.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverfassungsgericht (Germania) la 15 august 2017 –
Heinrich Weiss și alții**

(Cauza C-493/17)

(2017/C 402/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverfassungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber și alții

Pârâte: Bundesregierung, Bundestag, Europäische Zentralbank, Deutsche Bundesbank

Întrebările preliminare

1. Decizia (UE) 2015/774 a Băncii Centrale Europene din 4 martie 2015 privind un program de achiziționare de active [din] sectorul public de pe piețele secundare (BCE/2015/10) ⁽¹⁾, în versiunea rezultată ca urmare a Deciziei (UE) 2015/2101 a Băncii Centrale Europene din 5 noiembrie 2015 de modificare a Deciziei (UE) 2015/774 privind un program de achiziționare de active [din] sectorul public de pe piețele secundare (BCE/2015/33) ⁽²⁾, a Deciziei (UE) 2016/702 a Băncii Centrale Europene din 18 aprilie 2016 de modificare a Deciziei (UE) 2015/774 privind un program de achiziționare de active [din] sectorul public de pe piețele secundare (BCE/2016/8) ⁽³⁾, precum și a Deciziei (UE) 2016/1041 a Băncii Centrale Europene din 22 iunie 2016 privind eligibilitatea instrumentelor de natura datoriei tranzacționabile emise sau garantate pe deplin de Republica Elenă și de abrogare a Deciziei (UE) 2015/300 (BCE/2016/18) ⁽⁴⁾, respectiv modalitatea de punere în aplicare a acestora încalcă articolul 123 alineatul (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene?

În special, articolul 123 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene este încălcat dacă, în cadrul programului de achiziționare de active din sectorul public de pe piețele secundare (PSPP)

- a) se comunică detalii privind achiziționările într-un mod care, pe piețe, întemeiază certitudinea faptică că Eurosistemul va achiziționa parțial obligațiunile emise de statele membre?
 - b) nici ulterior nu se publică niciun detaliu cu privire la respectarea unor termene minime între emiterea unui instrument de natura datoriei pe piața primară și achiziționarea acestuia pe piața secundară, astfel încât în această privință nu este posibilă exercitarea unui control judiciar?
 - c) toate obligațiunile achiziționate nu sunt revândute, ci reținute până la scadență și sunt sustrase, astfel, pieței?
 - d) Eurosistemul achiziționează instrumente de natura datoriei tranzacționabile nominale cu un randament la scadență negativ?
2. Decizia menționată la prima întrebare încalcă, în orice caz, articolul 123 TFUE atunci când continuarea punerii în aplicare a acesteia necesită, datorită condițiilor modificate pe piețele de capital, în special ca urmare a unei reduceri a obligațiunilor ce pot fi achiziționate, o relaxare continuă a regulilor de achiziționare inițiale, iar restricțiunile stabilite prin jurisprudența Curții pentru un program de cumpărare a obligațiunilor, cum este PSPP, încetează să își producă efectele?
3. Decizia (UE) 2015/774 a Băncii Centrale Europene din 4 martie 2015, în versiunea sa actuală, menționată la prima întrebare preliminară, încalcă articolul 119 și articolul 127 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și articolele 17-24 din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene deoarece excedează mandatul Băncii Centrale Europene privind politica monetară, care este reglementat prin aceste norme și se suprapune, astfel, competenței statelor membre?

Rezultă o depășire a mandatului Băncii Centrale Europene în special din faptul că

- a) decizia menționată la prima întrebare afectează în mod semnificativ condițiile de refinanțare a statelor membre ca urmare a volumului PSPP, care la 12 mai 2017 a fost de 1 534,8 miliarde de euro?
 - b) având în vedere îmbunătățirea condițiilor de refinanțare a statelor membre menționate la litera (a) și efectele acestora asupra băncilor comerciale, decizia menționată la prima întrebare nu are doar urmări indirecte de politică economică, ci efectele sale, care pot fi constatate în mod obiectiv, sugerează că obiectivul de politică economică al programului are cel puțin același rang ca obiectivul de politică monetară?
 - c) decizia menționată la prima întrebare, din cauza efectelor sale puternice în planul politicii economice, încalcă principiul proporționalității?
 - d) în lipsa unei motivări specifice a deciziei menționate la prima întrebare, pe durata aplicării acesteia de mai mult de doi ani nu se poate exercita un control referitor la necesitatea de a continua aplicarea acesteia și la proporționalitatea ei?
4. Decizia menționată la prima întrebare încalcă, în orice caz, articolul 119 și articolul 127 alineatele (1) și (2) TFUE, precum și articolele 17-24 din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, din cauză că volumul acesteia și aplicarea de mai mult de doi ani a acesteia, precum și efectele de politică economică rezultate oferă prilejul pentru schimbarea analizei privind necesitatea și proporționalitatea PSPP, constatându-se astfel, la un anumit moment, o depășire a mandatului de politică monetară a Băncii Centrale Europene?

5. Posibila prevedere a repartizării nelimitate a riscurilor între băncile centrale naționale ale Eurosistemului, în caz de neplată a obligațiilor administrațiilor centrale și ale altor emitenți care le sunt asimilați, prevăzută în cadrul deciziei menționate în prima întrebare preliminară, încalcă articolul 123 și articolul 125 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și articolul 4 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, dacă astfel poate deveni necesară o recapitalizare a băncilor centrale naționale din fonduri bugetare?

⁽¹⁾ JO L 121, p. 20.

⁽²⁾ JO L 305, p. 106.

⁽³⁾ JO L 121, p. 24.

⁽⁴⁾ JO L 169, p. 14.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 21 august 2017 –
Lintner Györgyné/UniCredit Bank Hungary Zrt.**

(Cauza C-511/17)

(2017/C 402/12)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lintner Györgyné

Pârâtă: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva privind clauzele abuzive ⁽¹⁾ trebuie interpretat – ținând seama și de reglementarea națională care impune o reprezentare în justiție – în sensul că trebuie să se examineze individual fiecare dintre clauzele contractuale din perspectiva posibilității de a fi considerată abuzivă, indiferent dacă o examinare a ansamblului prevederilor contractului este într-adevăr necesară pentru a se pronunța asupra pretenției formulate în acțiune?
- 2) În caz negativ, spre deosebire de ceea ce se propune în întrebarea 1, articolul 6 alineatul (1) din Directiva privind clauzele abuzive trebuie interpretat în sensul că, pentru a concluziona în sensul caracterului abuziv al clauzei aflate la baza pretenției, trebuie să se examineze toate celelalte prevederi ale contractului?
- 3) Dacă răspunsul la întrebarea 2 este afirmativ, aceasta poate însemna că, pentru a putea stabili caracterul abuziv al clauzei în discuție, este necesară examinarea întregului contract, mai exact caracterul abuziv al fiecăruia dintre elementele contractului nu trebuie examinat în mod autonom, independent de clauza atacată în cadrul acțiunii?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 5 septembrie 2017 –
LN**

(Cauza C-527/17)

(2017/C 402/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht